

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

4^ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑ Α

A1 - γ

A2 - γ

A3 - β

A4 - γ

A5 - α - Σ

β - Σ

γ - Λ

δ - Σ

ε - Λ

ΘΕΜΑ Β

B1. α) Το Σ^{2+} έχει δομή $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^9$

Το Σ θα ανήκει στην 4^η περίοδο, στην 11η (IB) ομάδα και στο d τομέα

με δομή $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1$

β) K(2) L(8) M(18) N(1) και έχει $Z = 29$

β) 13 ηλεκτρόνια

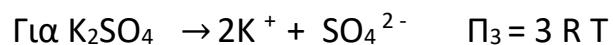
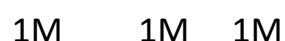
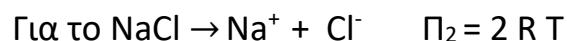
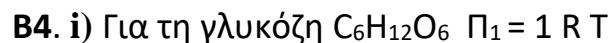
B2. Μειώνοντας τον όγκο του δοχείου η θέση της XI μετατοπίζεται προς την κατεύθυνση που παράγονται τα λιγότερα mol αερίων δηλαδή αριστερά και προς την οποία θα εκλύεται θερμότητα, την κατεύθυνση της εξώθερμης αντίδρασης. Με αύξηση της θερμοκρασίας η θέση της XI μετατοπίζεται προς την κατεύθυνση της ενδόθερμης αντίδρασης δηλαδή δεξιά και η απόδοση αυξάνεται.

B3. i) α) A.O = +2. β) 4 σ και 1 π. γ) sp^2

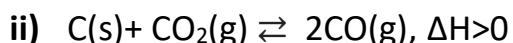

Ένας τρόπος διάκρισης των αλδεϋδών είναι με $I_2 / NaOH$, μόνο η αιθανάλη αντιδρά και δίνει κίτρινο ίζημα.

Εναλλακτικά μπορεί να γίνει οξείδωση με $KMnO_4 / H_2SO_4$ όπου παρατηρείται αποχρωματισμός και στο διάλυμα του $KMnO_4$ αλλά στο διάλυμα που περιέχει την ένωση A παρατηρούνται και φυσαλίδες από το αέριο CO_2 που σχηματίζεται.

Άρα $\Pi_1 < \Pi_2 < \Pi_3$

α) Λ- Η αύξηση της θερμοκρασίας προκαλεί αύξηση στην ταχύτητα όλων των αντιδράσεων οπότε αυξάνονται και οι δυο ταχύτητες

β) Λ- Με την αύξηση της θερμοκρασίας η X.I μετατοπίζεται προς την κατεύθυνση της ενδόθερμης αντίδρασης άρα δεξιά, επομένως η U_1 αυξήθηκε περισσότερο από την U_2 .

γ) Λ- Η αύξηση του όγκου του δοχείου προκαλεί μείωση των συγκεντρώσεων των αερίων οπότε μειώνεται η U_1 και η U_2 .

δ) Σ - Η αύξηση του όγκου του δοχείου προκαλεί μετατόπιση της X.I προς την κατεύθυνση που παράγονται τα περισσότερα τοι αερίων δηλαδή δεξιά, επομένως η U_1 μειώθηκε λιγότερο από την U_2 .

ΘΕΜΑ Γ

Άρχ : 0,8 $x = 0,2 \text{ mol}$

Αντ/Παρ: -2x x x

X.I: 0,8-2x x x

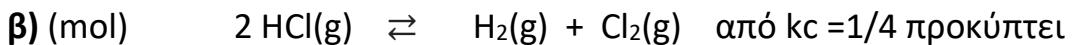
i) $\alpha = 0,4/0,8 = 0,5 \text{ ή } 50\%$

ii) X.I $U_1 = U_2$ οπότε $k_1 \cdot [\text{HCl}]^2 = k_2 \cdot [\text{H}_2] \cdot [\text{Cl}_2]$

άρα $k_1 \cdot 0,4^2 / V^2 = k_2 \cdot 0,2 / \cdot 0,2 / V$ και προκύπτει $k_1 = 10^{-3} \text{ M}^{-1} \text{ s}^{-1}$

iii) για την (I) $\Delta H = -2 \Delta H_f_{\text{HCl}} = 184 \text{ kJ}$

οπότε Q απορροφούμενο $= 0,2 \cdot 184 = 36,8 \text{ kJ}$

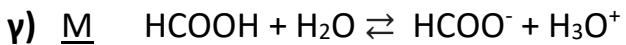
X.I : 0,4 0,2 0,2 $\psi = 0,05 \text{ mol}$

Μεταβολή: -0,2 \leftarrow αριστερά

Αντ/Παρ: 2ψ -ψ -ψ

X.I': 0,2+2ψ 0,2-ψ 0,2-ψ

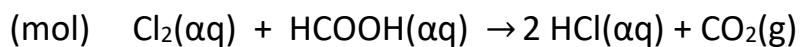
$\alpha' = 0,3/0,6 = 0,5 \text{ ή } 50\%$

II 0,1-ω ω ω

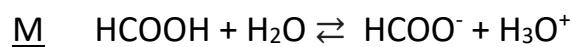
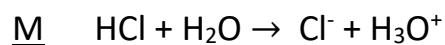
$\rho H = 2,5$ άρα $\omega = 10^{-2,5} \text{ M}$

$K_\alpha = 10^{-5}/10^{-1} = 10^{-4}$

αρχ.	0,1	0,2		
αντ/παρ	0,1	0,1	0,2	0,1
τελ	-	0,1	0,2	0,1

Έχουμε ΕΚΙ με HCOOH και HCl με C = 0,2/2 = 0,1 M.

$$[\text{H}_3\text{O}^+] = 0,1 + \phi \sim 0,1 \text{M} \quad \text{άρα pH = 1}$$

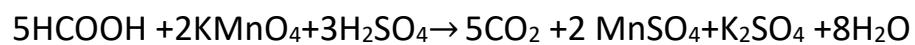
$$K\alpha = \phi(0,1+\phi)/0,05-\phi$$

$$\phi = 5 \cdot 10^{-5} \text{M} \quad , \quad \alpha = 5 \cdot 10^{-5}/0,05 = 10^{-3}$$

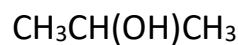
$$\alpha_{\text{HCOOH}} = x/0,05 = 5 \cdot 10^{-5}/0,05 = 10^{-3}$$

Γ2. α) Τα mol του οξέος είναι ίσα με τα mol της αλκοόλης οπότε αν το οξύ έχει $C_kH_{2k+1}COOH$ και η αλκοόλη $C_\lambda H_{2\lambda+1}OH$ θα ισχύει

$$1,2 / 14\kappa+46 = 0,92/14\lambda+18 \quad \text{από όπου προκύπτει } \kappa=0 \text{ και } \lambda=3$$

β) i) Η αλκοόλη δίνει ιωδοφορμική άρα είναι η 2-προπανόλη

ii) Ο εστέρας είναι ο $\text{HCOOCH}(\text{CH}_3)_2$

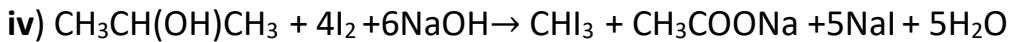
Αρχ : 0,03 n

Αντ/Παρ: x x x

X.I: 0,03-x x x

$$x = 0,02 \text{ mol}$$

$$\text{Η απόδοση της υδρόλυσης } \alpha = n_{\text{πρ}} / n_{\theta \varepsilon \omega \rho} = 0,02 / 0,03 = 2/3$$

Γ3. A , v → 3ⁿ περίοδο VIIA

B, v+1 → 3ⁿ περίοδο VIIIA

Γ, v+2 → 4ⁿ περίοδο IIA

Δ, v+3 → 4ⁿ περίοδο IIA

α) η Ei1 αυξάνεται από αριστερά προς τα δεξιά με τα ευγενή αέρια να έχουν τις πιο υψηλές τιμές άρα Σ2 : B

το Γ έχει την μικρότερη Ei1 και τη μεγαλύτερη Ei2 άρα Σ3 : Γ

το Δ έχει μεγαλύτερη Ei3 άρα Σ1 : Δ και Σ4 : A

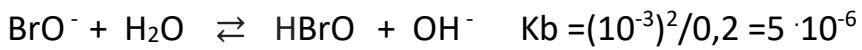
$$\beta) Z_A = 17 \quad Z_B = 18 \quad Z_\Gamma = 19 \quad Z_\Delta = 20$$

γ) η ηλεκτραρνητικότητα αυξάνεται από αριστερά προς τα δεξιά άρα το Α το πιο ηλεκτραρνητικό ,ενώ αντίθετα από δεξιά προς τα αριστερά αυξάνεται η ηλεκτροθετικότητα, άρα το Γ το πιο ηλεκτροθετικό.

ΘΕΜΑ Δ

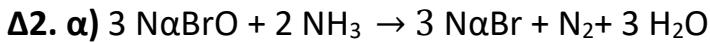

0,2 M 0,2 M

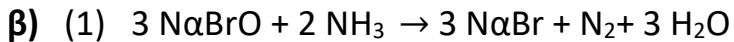

$$0,2-x \qquad \qquad x \qquad \qquad x$$

$$K_a \cdot K_b = K_w \text{ ára } K_a = 2 \cdot 10^{-9}$$

Οξειδωτικό :NaBrO αναγωγικό: NH₃

τα mol από το NaBrO = 0,3 mol

και έστω τα mol από την NH₃ = 0,5 · c mol

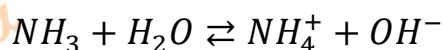
Από $U = \frac{UNH_3}{2} = -\frac{\Delta[NH_3]}{2\Delta t}$ προκύπτει $n_{N_2} = 0,1 \text{ mol}$ ára από την (1)

$n_{\text{NaBrO}} = 0,3 \text{ mol}$ δηλαδή αντέδρασε όλη η ποσότητα του άλατος και

$n_{\text{NH}_3} = 0,2 \text{ mol}$ της αμμωνίας.

Έστω C₃ η συγκέντρωση της NH₃ μετά την αντίδραση.

Από τον ιοντισμό της έχουμε:

$$C_3 - x \qquad \qquad x \qquad \qquad x$$

Θεωρούμε την προσέγγιση $C_3 - x \approx C_3$ και αφού $\text{pH} = 11,5$ είναι $[\text{OH}^-] = 10^{-2,5} \text{ M}$. Από τη σταθερά ιοντισμού της NH₃ έχουμε

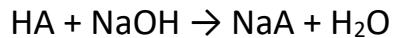
$$2 \cdot 10^{-5} = \frac{10^{-5}}{C_3} \rightarrow C_3 = 0,5 \text{ M}$$

Στα 2 L του Δ3 περιέχονται $n_3 = 0,5 \cdot 2 = 1 \text{ mol}$ NH₃. Αυτή είναι η περίσσεια της NH₃. Από τη στοιχειομετρία της (1) τα 0,3 mol NaBrO αντέδρασαν με 0,2 mol NH₃ οπότε η συνολική ποσότητα της NH₃ στο Δ2 είναι 1,2 mol και η συγκέντρωση του Δ2 είναι

$$C_2 = \frac{1,2}{0,5} = 2,4 \text{ M}$$

Δ3. α) Παρατηρούμε ότι ο όγκος του πρότυπου διαλύματος NaOH που έχει απαιτηθεί για το ισοδύναμο σημείο (κατακόρυφο τμήμα της καμπύλης) είναι 12mL.

ΣΤΟ Ι.Σ. ΙΣΧΥΕΙ

$$n\alpha = n\beta$$

$$C\alpha \cdot V_0 = C\beta \cdot V\beta , \text{Άρα } C\alpha = 0,0125M$$

β) Αν το οξύ είναι ισχυρό (HA) στο ισοδύναμο σημείο θα υπάρχει μόνο το άλας (NaA) του οποίου κανένα ίόν δεν υδρολύεται με αποτέλεσμα το pH στο ισοδύναμο σημείο να είναι ίσο με το 7 (25°C). Αν το οξύ είναι ασθενές (HA) το άλας NaA στο ισοδύναμο σημείο θα διίσταται σε Na^+ και A^- από τα οποία το ίόν A^- λειτουργεί ως ασθενής βάση:

$A^- + H_2O \rightleftharpoons HA + OH^-$. Επειδή το pH του διαλύματος στο ισοδύναμο σημείο είναι μεγαλύτερο του 7 συμπεραίνουμε πως το HA είναι ασθενές.

γ) Όταν έχουμε προσθέσει 6 mL πρότυπου διαλύματος, η ποσότητα σε mol του NaOH είναι $0,006 \cdot 0,05 = 0,0003mol$ και η ποσότητα του ασθενούς οξέος είναι $0,0125 \cdot 0,048 = 0,0006mol$.

$$\text{Αρχικά } 6 \cdot 10^{-4} \quad 3 \cdot 10^{-4}$$

$$\text{αντ./παρ. } 3 \cdot 10^{-4} \quad 3 \cdot 10^{-4} \quad 3 \cdot 10^{-4}$$

$$\text{Τελικά } 3 \cdot 10^{-4} \quad - \quad 3 \cdot 10^{-4}$$

Έχουμε, λοιπόν, ρυθμιστικό διάλυμα, στο οποίο οι συγκεντρώσεις ασθενούς οξέος HA και του άλατος (δηλαδή του συζυγούς βάσης A^-) είναι ίσες. Στο διάλυμα αυτό ξέρουμε ότι $pH = 4$, (από καμπύλη). Από την εξίσωση των ρυθμιστικών διαλυμάτων, προκύπτει: $pKa = pH = 4$, άρα $Ka = 10^{-4}$

ΣΤΟ Ι.Σ. ΙΣΧΥΕΙ

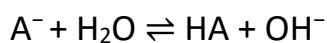

Αρχικά $6 \cdot 10^{-4}$ $6 \cdot 10^{-4}$

αντ./παρ. $6 \cdot 10^{-4}$ $6 \cdot 10^{-4}$ $6 \cdot 10^{-4}$

Τελικά - - $6 \cdot 10^{-4}$

$$[\text{NaA}] = 6 \cdot 10^{-4} / 0,06 = 0,01 \text{M}$$

$$\text{I.I. } 0,01-x \quad x \quad x, \quad \text{Kb}_{\text{A}^-} = \text{Kw} / \text{Ka}_{\text{HA}} = 10^{-10}, \quad \text{Kb} = x^2 / 0,01,$$

Όπου προκύπτει $x = 10^{-6}$, $\text{M} = [\text{OH}^-]$, άρα $[\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-8} \text{ M}$

Για τον δείκτη ισχύει $\text{H}\Delta + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \Delta^- + \text{H}_3\text{O}^+$, η ισορροπία του δείκτη ικανοποιεί την ολική $[\text{H}_3\text{O}^+]$:

$$[\text{H}\Delta] / [\Delta^-] = [\text{H}_3\text{O}^+] / \text{Ka}_{\text{H}\Delta} = 10^{-8} / 10^{-8} = 1$$

